

νης ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Θεσσαλονίκης· ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις φιλολογίαν καὶ ἐν Παρισίοις ἱστορίαν τῆς Βυζαντινῆς τέχνης παρὰ τῷ Ch. Diehl καὶ G. Millet· εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσηλθε τῷ 1921 ὡς ἐπιμελητὴς ἀρχαιοτήτων, ἐγένετο δὲ κατόπιν Ἔφορος τῶν βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀρχικῶς (1926) καὶ ὕστερον ἐν Ἀθήναις (1928). Ἀνέσκαψεν ἐν Σέρραις, Καλαμπάκῃ, Θεσσαλονίκῃ, Κοζάνῃ, Παλαιοπόλει Κερκύρας, Γερακίῳ κ.ά., ἐδημοσίευσεν δὲ πολλὰς πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι, τῷ Ἀρχαιολ. Δελτίῳ, τῇ Ἐπετηρίδι Βυζαντ. σπουδῶν, Πρακτικοῖς Ἀρχ. Ἐταιρείας, αὐτοτελῶς δὲ ἔκτενῃ Κατάλογον τῶν εἰκόνων τοῦ Μουσείου Μπενάκη.

Οἰκονομίδης Βασίλειος Τ. (1814-1894)

Σύμβουλος (1858) καὶ μέλος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου (1851-1855)

Ἐπιφανέστατος νομοδιδάσκαλος καὶ δικαστικὸς γεννηθεὶς ἐν Βυτινῇ τῆς Γορτυνίας. Ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐπεδόθη ἀρχικῶς εἰς φιλολογικὰς καὶ φιλοσοφικὰς σπουδὰς, εἶτα δὲ εἰδικῶς εἰς τὴν νομικὴν· ἐγένετο τῷ 1843 διδάκτωρ ἐν Μονάχῳ. Ἄμα κατελθὼν εἰς Ἑλλάδα διωρίσθη ὑφηγητὴς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου καὶ συγχρόνως πρωτοδίκης· τῷ 1846 ἐγένετο ἔκτακτος καθηγητὴς, τῷ 1847 ἐπίτιμος τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μέχρι τοῦ 1874, ὑπηρετῶν ἅμα ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ, ἐν ᾧ ἔφθασεν εἰς ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου (1861). Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης παρητήθη ὑπὲρ τῆς δικαστικῆς θέσεως ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (1867-1873).

*** Οἰκονόμος Ἀντώνιος (1850-1902)**

Σύμβουλος (1891-1902)

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1892-1902)· ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ ὡς ὑπότροφος τῆς Κυβερνήσεως γενόμενος μαθητὴς τοῦ Ἑρρίκου Bruhn. Ὑπηρετήσεν ἀρχικῶς ὡς γυμνασιάρχης ἐν Θεσσαλονίκῃ (1880-86). Ἀνέσκαψεν ἐν τῷ Κεραμεικῷ δαπάναις τῆς Ἐταιρείας (1896-1897).

*** Οἰκονόμος Γεώργιος Π. (1883-)**

Γραμματεὺς (1924-)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν, Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας, τῆς ὁποίας εἶναι μέλος ἀπὸ τοῦ 1926. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασε μετὰ τὰς Ἀθήνας ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ὡς καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ (1903-1908). Τῷ 1908 διωρίσθη βοηθὸς παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐφόρῳ τῶν Ἀρχαιοτήτων, τῷ 1910 Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων, τῷ 1923 Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου καὶ τῷ 1928 ἐξελέγη Καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἐγένετο ἐπίσης Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου (1930-1933). Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας ἀπὸ τοῦ 1933 μέχρι τοῦ 1937 καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀρχαιοτήτων, Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1938. Ἀνέσκαψεν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν, τῷ Κεραμεικῷ, ἐν Κεφαλληνίᾳ, Μεσσήνῃ, Θισόᾳ, Πέλλῃ, Κλαζομεναῖς, Βάρῃ τῆς Ἀττικῆς κ.ά. Ἐπίτιμον μέλος τοῦ ἐν Βασιγκτῶνι Ἀμερικανικοῦ, Ἀρχαιολογικοῦ Καθιδρύματος καὶ τῆς ἐν Λονδίῳ Society for the Promotion of Hellenic Studies, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῆς Φιλολογίας καὶ τῆς ἐν Βιέννῃ Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βουδαπέστης. Ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου (1937). Πραγματεῖαι αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι, τῷ Ἀρχ. Δελτίῳ, τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἐταιρείας καὶ τῆς Ἀκαδημίας, ἐν ταῖς Athenische Mitteilungen, τοῖς Monuments et mémoires Piot κ.ά.

